

Ifj. Kanyik Antal: Másabb kihívás a Historic Bajnokság

Kanyik Antal és Balló Pál versenyzését segítette a Vértes Rallye-n a Kanyik Motorsport csapata, és kiváló hangulatban, serlegekkel zárták a móri hétvégét. Erről apát és fiát egyaránt megkérdeztük, de Anti mesélt az autócseréjükről és megemlékezett az őket öt éven át hűen szolgáló Peugeot 208R2-jükről is.

Nem versenyeztünk a Vértes Rallye-n, ellenben a Kanyik Motorsport majdnem teljes létszámban megjelent Móra – kezdte a beszámolót Ifj. Kanyik Antal. Édesapám autóját szervizeltük, a Polonézt, és közben igazán jól éreztük magunkat. Nagyon szeretjük a Historic Bajnokság légkörét, mert teljesen más kihívás, mint egy modern autóval történő versenyzés és szervizelés. Bőven megvan a szépsége ennek a bajnokságnak is. A tavalyi évvégi

Nyíregyháza Rallye óta sok minden fejlesztve lett az autón, több változtatást is eszközöltünk, különböző hibák és sérülések lettek kijavítva. A felkészülés során szerintem jó itinert sikerült írni apunak és Palinak a pályákra, az elvárás pedig az volt, hogy az autót minél jobban megszokják és megismerjék. Voltak apróságok, kisebb nehézségek, de alapvetően mindenki tette a dolgát, csinálta a feladatát, így a várt eredmény sem maradt el. Az első gyorsasági szakaszon a váltó beragadt a harmadik sebességi fokozatba, de azt az oroslányi cél utáni etapon szétszedtük a váltókulisszát, és hamar helyre hoztuk. Utána volt egy kis vízfolyás, és még néhány apróság ám ezeket, vagy mi, háritottuk el, vagy apuék orvosolták. Az eredményeket nem figyelték, az órával nem foglalkoztak, kizárólag az volt a lényeg, hogy célba érjenek és jól érezzék magukat a Vértes Rallye-n. Véleményem szerint ez megvolt, ők is és mi is jól éreztük magunkat. A csapat hangulata kiváló volt, én pedig örülök annak, hogy valamennyit vissza tudok adni abból, amit a pályafutásom kezdetén aputól kaptam. Horváth Matyi, a főszerelőnk ezúttal nem jött velünk, az esküvőjét tartották, ezúton is kívánunk neki sok boldogságot. :-)

Polonézen kívül két autó volt még a móri mezőnyben, amire a kötődés okán kiemelt figyelmet

fordítottam. Plesz Márkék a múltkor még csak előfutottak, most viszont már az éles mezőnyben autóztak és értek célba a régi Ladámmal. A verseny vége felé ugyan az árkot is megjárták, sikerült nekik BMW compact formájúra törni egy kicsit a Zsigulit, de teljesítették a versenytávot, amihez gratulálok nekik. Márkék és apuék teljesítményének köszönhetően az egyik szemünk nevet, a másik viszont sír, mert a Peugeot 208R2 versenyautónk, - amit néhány héttel korábban cseréltünk el Kaptás Leventével egy CitroenC2R2 Max-ra -

a Vértes Rallye-n csúnyán összetört, gyakorlatilag megsemmisült, de hála az égnek a nagy bajtól megóvta a srácokat. Mielőbbi teljes felépülést kívánunk Leventének, és a navigátornak, Papp Lászlónak is. Igazi top autó volt, ám egyben egy fegyver is. Felejthetetlen öt évet töltöttünk el a kis Peugeot-ban, rengeteg pontot, kupát és bajnoki címet szereztünk vele. A szívünkhöz nőtt, ezért Julcsi úgy búcsúzott el az autótól, amikor elvitték tőlünk, hogy reméli, hogy egyszer még visszatér hozzánk. Sajnos erre már nem kerülhet sor. A kis Citroënt már elkezdtük felújítani, kívül és belül egyaránt rendbe akarjuk tenni és valamikor szeretnék részt

venni vele egy tesztversenyen. Novogoricára sajnos nem készül el a kocsi, de még ha el is készülne, tesztelés nélkül akkor sem szeretnénk elutazni egy külföldi, Mitropa Kupa futamra. Az autó sorsa attól függ, hogy mennyire fog megtetszeni nekünk. Volt még egy esemény a hétvégén az AMTS, ahol az Elaforg 2000 Kft standján kint volt a csapatunk pálya BMW-je volt kiállítva, ami egy ritka és különleges darab, elnyerte a látogatók tetszését, ami azért is jó, mert az új gazdáját keresi éppen.

Nagyon jól éreztük magunkat Mórton, - **vette át a szót Kanyik Antal** tetszett a verseny, igazi bevállalós rallyepályákon versenyezhetünk. Utoljára tavaly novemberben, a Nyíregyháza Rallye-n mentünk a Polonézzal, ezért a Vértes Rallye-n félig-meddig tesztjelleggel álltunk oda a rajthoz. A Nyíregyháza Rallye volt az első versenye az autónak ezért ott még több műszaki nehézséggel küszködtünk. Ezeket azóta megpróbáltunk elhárítani. Ez sikerült, majd pár apróságot igazítottunk még az autón mielőtt elindultunk Móra. Az első néhány gyorsaságin még óvatosabbak voltunk újra meg kellett ismernem az autót és

vissza kellett szerezniem a bizalmamat az autóval kapcsolatban. Az első pusztavámi szakaszon, rögtön a rajt után, az első kitérőnél eléggé sietősen kezdtünk és vétettem egy kisebb bakit. Kicsit zötytyent az út, én pedig annyira befeszítettem a váltókart, hogy az beragadt a harmadik fokozatba. A szakaszt így teljesítettük, de a végén ott vártak Antiék, akik megoldották a problémát. Később egy vízcső probléma hátráltatott, emiatt késtünk 6-7 percet. Az utolsó körre már teljesen rendben volt a kocsi, élveztük a versenyzést. Bízunk az autóban bíztam önmagamban és egyre magabiztosabban dobáltam be a Polonézt a kanyarokba. Kezdenek visszatérni a régi mozdulatok és emlékek, de szerintem még kell egy-két verseny, ahhoz, hogy

fel tudjunk gyorsulni a Historic Bajnokság mezőnyéhez. Nagyon büszke vagyok a fiamra és a szervizcsapatra, hiszen Anti autót sokáig én építettem és szervizeltem, most viszont ő tudja segíteni az én versenyzésemet. Sokat visszakapok abból, amit én adtam neki évekkal ezelőtt. Az idei évben még szeretnénk versenyezni, ha lesz valahol Historic bajnoki futam, oda szerintem mi is el fogunk utazni.

Fotók: Sári Páter, MGR Images, MK Racing Photography MRY, Csatlos Norbert

Szöveg: Salánki Gábor

Köszönjük a segítséget!

